

Če 13 ljudi pride skupaj ali pri mizi sedí, mora še tisto leto eden izmed njih umreti. Ta vraža je skor po vsem svetu in še najbolj med izobraženimi ljudmi znana in izhaja menda iz tega, da je Kristus, ko je s svojimi učenci pri zadnji večerji bil, na križu umrl. — Celó glasoviti nemški državni kancelar knez Bismark veruje tej vraži, kar sledeča resnična dogodba priča. 9. oktobra 1878. je bilo v Versailu 13 ljudi v gostji pri gospej Jesse. Jaz — piše g. Busch — sem pri meni sedečega kancelarjevega tajnika na to opozoril, da nas je 13 pri mizi. „Molčite — mi odgovorí — minister dobro sliši in on veliko drži na to vražo, kakor tudi na to, da v petek ni nič na novo početi, če ne, ni sreče.“

Zanimivo bi bilo, da bi tudi po Slovenskem nabrali starodavne vraže, katerih je poleg mnogih tù imenovanih še dokaj.

Mnogovrstne novice.

* *Celo noč je solnce sijalo ob kresu!* — Kje neki? bodo vprašali naši bralci. Naj jim povemo. Blizo mesta Tornea v Finlandiji na Ruskem je gora, kateri je Kavasaks ime, ki ima tako posebno lego, da eno noč v letu, in to ob kresu, je tisti kos zemlje, kjer gora Kavasaks leži, tako proti solncu obrnjen, da celi dan in celo noč na-njo solnce sije. Tudi letos je, kakor Peterburški časnik „Novoje Vremja“ poroča, bilo tako; okoli 30.000 ljudi, večidel Fincev, Angležev, Nemcev, Francozov in Dancev je prišlo na goro, občudovat to redko prikazen solnčne svitlobe celi dan in celo noč. Da se morejo došli ljudje kam vvesti in da kaj jesti in piti dobijo, zida zdaj ondi finlandiska deželna vlada veliko gostilno. — Naj onim, ki morebiti mislijo, da je navedena prikazen le prazna pravljica, dodamo pojasnilo, da zemlja, ki ima podobo krogle, se okoli solnca suče, in da zavoljo tega tisti deli zemlje, ki pridejo solncu v obraz, imajo dan, drugi deli pa noč; sukanje zemlje dela tudi jutro, poldne, večer, polnoči, dela 4 letne čase itd.

Naši dopisi.

Iz Rusije 3. avg. — η. *) — Evropejski politiki, kakor časnikarji, tako tudi državniki, si belijo glavo z vprašanjem, zakaj je odpravila ruska vlada generala Lazareva s petindvajsettisočno armado na reko Atrek. Odgovor na to vprašanje je dvojen, namreč splošen in poseben.

Splošen odgovor na to vprašanje nam daje zgodovina ruskega naroda. Odkar je ruski narod po Božji volji sam sebe z lastnimi močmi in brez tuje človeške pomoči rešil izpod mongolskega jarma, izpolnuje on neprenehoma, posebno iz časov Petra Vélikega, tisto nalogo, katero Nemci, Bog vé zakaj, sebi pripisujejo; on nosi omiko, pa ne samo na vzhod, ampak tudi na jug in na jugozahod. On tudi prolaga in gladi nove poti človeškemu trudoljubju in marljivosti, kakor čez vso obširno severno Azijo do Vélikega okeana; on zatira sužnost in kupčijo z ljudmi, kakor v raznih hanstvih srednje Azije; on osvobojuje kristjanske narode od mahomedansko barbarskega tiranstva, kakor Grke, Srbe, Rumune in Bolgare, ter jim daje novo narodno in državljansko življenje. Evropejskim „liberalcem“, „na-

*) Prosimo častite čitatelje v poslednjem dopisu iz Rusije v listu 30. „Novic“ sè strani 238. dve poslednji vrsti („prenehoma prevožuje . . . boljši kup bo“) prenesti na stran 239. za 14. vrsto od zgoraj; a v 17. vrsti od spodaj na 239. strani na mestu „do veselega komunizma“ čitati „do veselega komizma“. Pomote v jez. opazkah bomo pokazali, ko bodo opazke vse natiskane.

prednjakom“, in kakor se še lažljivo veličajo, se vé da se od zavisti in od straha pred tem resničnim napredkom lase ščetinijo, ko vidijo, kako mogočnost Rusije ne efemerno, ne na nekoliko let, kakor cesarstvo Aleksandra Makedonskega in Korsaka Napoleona, ampak stanovitno, na trdni podlagi in močni osnovi, raste, se razvija in krepi na veke. Oni obžalujejo in včasih na vsa usta kričé, zakaj niso njihovi predniki temu slavjanskemu velikanu še o pravem času korenik izpodrezali, dokler je bilo še mogoče, kakor se je pred nekaj leti v dunajskem državnem zboru nek nemški liberallec ustil, želeč dobrikati se Poljakom. To storiti — naj obžalujejo kakor hočejo — je uže davno prepozno. Z „zedinjenimi močmi“ je „naprednjaška“ Evropa, se vé da v stanu ovirati Rusijo na poti, katero jej je previdnost Božja odločila, al to se pravi le odkladati izpolnitev poklica; več Evropa tudi z „zedinjenimi močmi“ ni v stanu storiti. Rusija bo za naprej, kakor do zdaj, izvrševala svoje sveto delo, dokler ne doseže blagega cilja, dokler ne osvobodí od barbarstva in tujega tiranstva vseh narodov, kateri njene pomoči iščejo in želé.

Poseben odgovor na vprašanje evropejskih politikov pa smo te dni čitali v članku „Moskovskih Vedomosti“, kjer je bilo med drugim to-le rečeno: „Ekspedicija generala Lazareva v zemljo Turkmenov Ahal-Teke v dolino reke Atreka ima človekoljuben cilj. Nepokojni roparski Tekinci na bregovih kupčijskega morja vedno motijo red, ki smo ga v srednji Aziji naredili. Njihovo roparsko gnezdo ob Atreku je ostalo edino mesto, odkoder oni brez straha napadajo sosedne kraje, posebno sosedne provincije Perzije, kjer lovijo ljudi ter jih v sužnost prodajajo. Čast Rusije terja, da se to roparsko gnezdo popolnoma razdene; zato je sklenila, to storiti. To je resnični povod in cilj ekspedicije generala Lazareva. Se ve da, če bo general Lazarev videl, da je treba zasesti Merv, da se cilj ekspedicije doseže, ga bo brez obzira zasedel. Merv je glavno mesto, kjer se s sužnji in z naropanim blagom kupčuje; če bo general Lazarev videl, da drugače ni mogoče zatreti kupčije s sužnji, jo bo zatrl v njenem glavnem gnezdu, v Mervu. Ali med tako ekspedicijo v Merv in napadanjem Afganistana in Indije — je velik razloček. Misliti bi se moralo, da omikani evropejski narodi bodo z zadovoljnostjo čestitali Rusiji k njenemu človekoljubnemu delu, katero je ona v Aziji generalu Lazarevu poročila. V resnici pa vidimo vse kaj drugega. V Evropi je izbudila ekspedicija generala razno besedovanje; a general Lomakin, načelnik avantgarde, ki se je s Tekinci uže sprijel, je sporočil generalu Lazarevu, da so Tekinci oboroženi z angleškimi narezanimi puškami, prav s takimi, kakoršne imajo angleško-indijske armade. Kako in od kod so mogli Tekinci prejeti angleško orožje? Na tanko se lahko določi pot, po kateri je prišlo k Tekincem angleško orožje — ta pot drži iz Gerata na Merv, zakaj zalogov angleškega orožja ni ne v Perziji ne v Buhari. Naj je to, kakor koli, al će se s časom pokaže, da je indijska vlada pomagala Tekincem do orožja, tedaj menimo, da angleški ministri ne bodo želeli malomarno gledati na tako počenjanje. Uverjeni smo tudi, da podpiranje kupčije s sužnji bo javno mnenje o Angliji ostro obsodilo.“

(Konec prih.)

V Gorici 10. avg. — Še nekaj šolskega! Maturitna preskušnja na tukajšnjem žensk. izobraževališču je tudi že končana. Slovenke (13) so jo vse z dobrim vspehom opravile; izmed Italijank jih bode 5 po 2 mesecih iz ednega predmeta izpit ponavljalo, 22 je zrelih in 2 ste za odlično zreli spoznani. — Mestna deška šola (4razredna) je imela 266 učencev. — Eden prvih veljakov našega gimnazija, gosp. prof. Jos.